

[Lise Hækkerup]

bekæmpe de skadevirkninger, som industri, landbrug og trafik forårsager på omgivelserne.

At det også bliver nøje præciseret, hvilke virksomheder der er omfattet af listen af forurenere, betragter jeg som et gode, ligesom jeg synes, det er væsentligt, at man har medtaget landbrug af en vis størrelse. At dambrug nu hører under kategorien forurenende virksomheder, må yderligere hilses velkomment. Hvis nogen hidtil har været i tvivl om, hvad en miljøskade er, præciseres det her i lovforslaget, og det synes jeg er et udmærket initiativ.

Det kan vist ikke undre, at jeg på vegne af Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

John Vinther (KF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti fuldt ud er opmærksomme på, at miljøskader godt kan gå hen og blive et voksende problem. Det er vores principielle opfattelse, at skader på miljøet primært skal forhindres gennem forebyggelse, og at forurenere naturligtvis skal straffes og pålægges et erstatningsansvar. Det sker jo også i dag, hvis der forefindes et skyldgrundlag i form af forsæt eller uagtsomhed.

Når det er sagt, er jeg også nødt til at sige, at vi er skeptiske over for dette lovforslag. Et objektivt erstatningsgrundlag lyder umiddelbart som noget positivt, og der er formentlig heller ingen tvivl om, at det vil styrke skadelidtes retsstilling. På den anden side er der altså tale om at pålægge erstatningsansvar, også i de situationer, hvor virksomheden er uden skyld. Det gælder også, når virksomheden til punkt og prikke har overholdt de forskrifter, der er blevet givet af offentlige myndigheder, og det synes vi ikke er rimeligt. Hvis en virksomhed på forhånd retter henvendelse til den relevante offentlige myndighed og får udstukket retningslinjer for, hvorledes den skal forholde sig, er det urimeligt at pålægge virksomheden erstatningsansvar, hvis disse retningslinjer overholdes til punkt og prikke. Virksomhederne må kunne rette sig efter de forskrifter, de får, uden efterfølgende at risikere et erstatningsansvar.

Lovforslaget indeholder også nogle bemærkninger om de økonomiske konsekvenser for virksomhederne. Det er i sig selv positivt, at det er medtaget i bemærkningerne, men jeg

synes nu ikke, at bemærkningerne er særlig overbevisende på dette punkt, og det er da også anført, at spørgsmålet er behæftet med stor usikkerhed. Der er vel ikke nogen tvivl om, at det vil påvirke økonomien i erhvervslivet, men der er heller ikke nogen tvivl om, at det sker i en situation, hvor vi alle kan blive enige om, at erhvervslivets konkurrenceevne skal styrkes.

På det grundlag skal jeg sammenfattende sige, at om end Det Konservative Folkeparti har sympati for tanken om objektivt erstatningsgrundlag, kan vi ikke tilslutte os dette lovforslag. Men under udvalgsbehandlingen vil vi søge at få nærmere belyst, hvad der helt eksakt skal forstås ved objektivt erstatningsgrundlag, især i de situationer hvor virksomhederne retter sig efter de forskrifter, de har fået fra offentlige myndigheder.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre kan ikke tilslutte sig justitsministerens lovforslag om erstatning for miljøskader, som det foreligger for nærværende. Vi mener naturligvis, at man skal tage ansvaret for sine handlinger, også når det gælder forurening, men vi mener ikke, at man skal ændre det generelle lovgrundlag for miljøerstatninger fra den nuværende culperegulering til objektivt erstatningsansvar.

I fremsættelsestalen til forslaget skriver ministeren:

»... at det ud fra overordnede samfundsmæssige fordelings synspunkter er rimeligt og hensigtsmæssigt, at virksomheder, som i almindelighed opnår økonomisk indtjening ved særlig farlig eller forurenende aktivitet, skal betale erstatning for de skader, som de forvolder som led i denne aktivitet.«

Dette lyder jo meget rigtigt, men når man læser lovforslaget nærmere, får det en anden klang.

Generelt finder vi det betænkeligt, at det skærpede erstatningsansvar kun skal gælde for visse virksomheder, og at differentieringen er afhængig af virksomhedsstørrelsen. F.eks. vil større landbrug være underlagt denne lovgivning og dermed reglerne om objektivt erstatningsansvar, og derfor vil jeg spørge ministeren, om det er ministerens opfattelse, at større landbrugsbedrifter i almindelighed opnår økonomisk indtjening ved særlig farlig eller forurenende aktivitet. Jeg synes, det er en kedelig